

Underviisningsministeren maa stilles. Forespørgselen er saalydende:

1) Vil den høitærede Minister virke hen til, at Valles Værebog i den evangelisk-kristelige Religion snart kan ophøre at være det eneberettigede — eller ialtsald eneherrende — Grundlag for Religionsunderviisningen i Almue-skolerne og ved Confirmationsforberedelsen i Danmark?

2) Er den høitærede Minister betænkt paa at benytte den nærværende Vacance i Holstenslands Præstefald til at forberede Dpretrettelsen af et særskilt Pastorat paa Nyfogns Klitstrækning; og er han fremdeles tilfands at ville benytte indtrædende Vacancer til, paa adskillige Steder, at foretage eller dog forberede henstgtsmæssige Omænteringer, og især til at hævde den, fornemmelig i Viborg og Aalborg. Stifter stedfindende, usforsvarlige Forening af tre Sogne til eet Pastorat, tilmed uden residerende Capellani?"

Saafrømt der ikke fremkommer nogen Paastand om en Afgjørelse ved Afstemning, vil jeg antage, at Thinget giver sit Samtykke til, at denne Forespørgsel maa stilles. (Ophold.) Samtykket er saaledes tilstede.

Efter Dagsordenen foretages derpaa Udtaft til Lov om Jordemødrenes Lønning. Denne Sag er til indledende Behandling. Saafrømt ikke noget Forslag fremkommer om et Udvalgs Medsættelse, overgaaer Sagen umiddelbart til 1ste Behandling. (Ophold.) Sagen overgaaer saaledes umiddelbart til 1ste Behandling.

Dernæst bliver ifølge Dagsordenen at foretage den Indstilling, som af Udvalget for Forretningsordenen er gjort til Forandringer i Landstingets Forretningsorden. Denne Sag er til 1ste Behandling. Jeg veed ikke, om den erede Ordfører ønsker Ordet?

Indstillingen findes i Anhang B, Spalte 161 ff.).

Ordføreren (Lehmann): Er det ikke ved denne første Behandling, at alle Enkelthederne ville komme til Afstemning?

Formanden: Nei, ved første Behandling finder ingen anden Afstemning Sted end over Overgangen til anden Behandling, ved hvilken sidste de enkelte Punkter afstemmes.

Ordføreren: Jeg skal da indskrænke mig til at henvise til de temmelig udsørlige Motiver, hvormed Udvalget i dette Tilfælde har anseet det for hensigtsmæssigt at ledsage sine Indstillinger. Det vil deraf sees, at Udvalget har meent, at der til den almindelige Opfordring, som der er for en delibererende Forsamling, efterat den en Tidlang daglig har udøvet en vis Forretningsorden, til at opkaste sig selv det Spørgsmaal, hvorvidt de i denne forefrevne Former ere saadanne, at de ville stifte virkelig Gavn til at stikke en rolig og moden Overveelse af de til Behandling foreliggende Sager, og hvorvidt der deriblandt er enkelte Bestemmelser, der maae ansees for unødvendige, — hvorledes der til denne almindelige Anledning kom en ganske særegen derved, at der nu er dobbelt Opfordring for alle Rigsdagens Medlemmer til at ønske, at Rigsdagens Forhandlinger saavidt muligt maatte kunne indskrænkes til den i Grundloven fastsatte Tid, da Antallet af de delibererende Institutioner i Landet nu have faaet en yderligere Forøgelse, og da Enhver af sin egen Erfaring vil vide, at det er overmaade ønskeligt, at det ikke maatte komme derhen, at Mand, der ere i betydelige offentlige eller private Forretninger, mere og mere maatte see sig nødsagede til at trække sig tilbage fra disse Forsamlinger, at det altsaa er i høieste Grad magtpaaliggende, at Forretningerne kunne fremmes saa hurtigt, som paa nogen Maade muligt, for at ikke disse Forhandlinger skulle gjøre et større Afbræk end nødvendigt i den øvrige Virksomhed for de Medlemmer, som nu eller i Fremtiden maatte tage Deel dertil.

Af saadanne unødvendige Bestemmelser har Udvalget troet at finde enkelte i den hidtil gjældende Forretningsorden. Naarlig have vi anseet det aldeles unødvendigt, at Udveelsen af